

IN DE SCHIJNWERPER

Harry en Maartje Hagenaar: 'Voor ons twintigste waren we getrouwd'

Harry Hagenaar (71) en Maartje (70) Hagenaar-Zwikker wonen op J. J. Allanstraat 237.

Wat hebben jullie voor werk gedaan?

H: Ik ben 32 jaar touringcarchauffeur bij Hellingman geweest. In Nederland reed ik met inkomende toeristen. De laatste jaren maakte ik ook grote rondreizen door Europa. Ik heb ook skivakanties naar Oostenrijk gereden. Wel grappig als je bij Liechtenstein opeens een collega van je tegenkomt. 'Hé Piet!' M: Ik mocht wel mee met die skivakanties. Soms wel drie keer per jaar. H: Dan bracht ik de gasten 's ochtends naar de piste en hoefde ik die pas om vijf uur weer op te halen. Was ik tussendoor vrij. In Obertauern in Oostenrijk kan het wel -26 graden zijn. Nee, ik heb gelukkig nooit een ongeluk gehad. Met 62 jaar ben ik met pensioen gegaan. Ik heb het rijden altijd met plezier gedaan. Of ik last van mijn rug heb gehad? Nee, nooit. Ik had natuurlijk een verende stoel en je moet goed opletten dat je recht zit. M: Hij moest ook altijd die koffers in- en uitladen. H: Ach, die koffers, dat was een handigheidje.

Maartje, wat heb jij voor werk gedaan?

Ik heb vijftien uur per week gymnastiekles gegeven, van kleutertjes tot volwassenen. Bij Carna Concordia in Zaandam, dat later met Olympia samenging in CCO. Ik heb door heel Zaandam lesgegeven. Ik ben dertien jaar als leiding mee geweest op zomerkampen in Beekbergen. Kinderen van Jahn uit Westzaan zijn ook wel mee geweest, omdat die niet genoeg leiding hadden voor hun eigen kampen. Wander van der Loo is mee geweest, Wouter Veenis, Wouter Allan, Markjan Fray, Sylvia Slegers... Hier in Westzaan heb ik regelma-

tig ingevallen. Tot mijn 67ste heb ik nog vier uur dames conditiegymp gegeven; op woensdag- en donderdagochtend.

Sport je zelf ook nog steeds?

M: Ja. Bij die clubjes van dames die ik toen les gegeven heb. Zie ik ze allemaal nog. En heerlijk dat ik nu geen les meer hoef voor te bereiden. H: Nee, ik heb nooit iets aan sport gedaan. Behalve skiën dan. En we fietsen 's zomers wel veel. Als we echt een dag weggaan iets van 60 km. Ja, nu elektrisch, hoor. En we wandelen veel.

Kun je je nog bijzondere ritjes herinneren, Harry?

O ja. Met artiesten. M: Kwam hij thuis met de vraag of ik wel eens van Neil Diamond had gehoord. H: Die moest ik dan met zo'n privatcar van het Concertgebouw naar het Okurahotel rijden. De mensen rukten zowat de deuren uit mijn auto. Ik reed toen voor Lou van Rees, die die limousines inhuurde. Maar hij vertelde mij niks. Haha!

Waar zijn jullie geboren en getogen?

M: Ik op de Westzanerdijk. Mijn ouders Henk Zwikker en Alie Verheijden hadden een melkwinkel, later ook met kruidenierswaren erbij. Mijn vader ging met de melkkar rond. Piet Zwikker is mijn neef. Ik ben de oudste van zes. De huishoudschool in Zaandam was niks voor mij en daarom ben ik in Amsterdam naar een vooropleiding voor lerares gegaan. Zo ben ik eigenlijk vanzelf in de sport terecht gekomen. Maar ik moest thuis ook nog flink aan de bak, hoor. H: Ik ben geboren in Arnhem en ik groeide op in Zaandam. Na de ulo heb ik o.a. cursussen laten en automonteur gedaan. Ik heb een

tijdje in de autoplaatwerkerij van Spits gewerkt. En bij de Artillerie Inrichtingen. Maar als bewaker had ik geen klap te doen, dus dat vond ik niks. Ik was in Zaandam ook bij de brandweer en dat stond me meer aan.

Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

M: In Ons Huis in Zaandam. Bij het dansen. Het was niet meteen raak, hoor. Ik was toen nog zestien. H: Dat was in de Beatlestijd. De Cats traden daar op toen ze nog niet bekend waren. Ik liep met een Beatlesjasje, had lang haar en een Puch met een hoog stuur. Ik bracht haar naar huis en toen stonden ze daar allemaal te kijken. M: 'Die jongen met dat pollekekoppie die komt er hier niet in,' zei mijn moeder. Haha! Maar na een paar weken mocht hij wel binnenkomen, hoor. Mijn broertjes van acht wilden wel kappertje bij hem spelen. Ik was achttien en Harry negentien toen we trouwden. Die leeftijd was toen nog gewoon. Want samenwonen dat ging niet. Ik was net zwanger, maar we zouden evengoed trouwen, hoor.

Waar zijn jullie toen gaan wonen?

M: Eerst op Ringweg 55, bij de ingang van de Jan Vroegoptuinen. Daar stond een oude boerderij van Spits en daar mochten we gratis wonen. Na een jaar kregen we een flat op 4-hoog in Poelenburg. En in 1979 zijn we in dit huis komen wonen. We hebben hier altijd heerlijk gewoond. Alleen Alex heeft hier nog een jaar op de Noorderschool gezeten. Dit is altijd een leuk buurtje geweest. En nog. Toen Ellen van de overkant net verhuisd was hebben we haar wel gemist, hoor.

Hebben jullie kinderen?

M: Ja, de oudste is Edwin. Die woont met zijn vrouw Petra Dekker op het Kalf en samen hebben zij vier kinderen. Petra is zijn tweede vrouw en vroeger was zij ons buurmeisje. Hun ramen zaten naast elkaar en dan zaten ze zo uren met elkaar te kletsen. Ze zijn nog met elkaar verloofd geweest, maar toch allebei met een ander getrouwd. Tot ze mekaar hier een jaar of zes geleden bij een Sinterklaasintoet weer tegenkwamen. Drie jaar geleden zijn ze getrouwd. Edwin z'n jongste dochter scheelt drie dagen met Petra's dochter en het zijn de grootste vriendinnen. Onze zoon Alex woont hier verderop en heeft met Regina twee zoons: Dylon en Jorn. Ik ben jaren oppasoma geweest.

Hebben jullie hobby's?

M: Tuinieren vind ik leuk. En ik heb 15 jaar in Dorpscontact gezeten. H: Ik maak graag vogelhuisjes. En ik heb jarenlang trompet gespeeld.

Wat vinden jullie belangrijk in het leven?

H: Je gezondheid. Ik ging met pensioen en een half jaar later lag ik in het ziekenhuis met een uitgerekte aorta. En een leuke hartklep. Terwijl ik nooit eerder wat gehad heb. M: Ja, je gezondheid is wel heel erg belangrijk. En dat we nog alles kunnen doen: fietsen, wandelen, tuinieren, lekker buiten zijn. En met de kinderen en kleinkinderen gaat het ook allemaal prima. Mijn moeder is 95 en woont sinds drie jaar in Festina Lente en met haar gaat helaas wat minder.

Marijke van der Pol

